Č. 274.

Zabírání bytů: * Ošetřovatelku nemocného, jehož nemoc vyžaduje její ustavičnou přítomnost v bytě, nelze považovati za osobu služebnou dle § 3 nař. o zabírání bytů ze dne 22. ledna 1919 č. 38 sb. z. a n.

(Nález ze dne 19. prosince 1919 č. 6597.)

Věc: Adolf Weil v Praze (adv. Dr. Bedřich Hoffmann z Prahy) proti společnému bytovému úřadu v Praze o zabrání bytu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se jako nezákonné.

Důvody: Při prohlídce bytu provedené dne 8. srpna 1919 bylo shledáno, že byt stěžovatelův v domě čp. 570 v Praze-II. sestává z 10 pokojů, 1 kuchyně, 1 koupelny, 1 předsíně, 2 pokojů pro služebné, 1 spíže, dvou klosetů; že pokojů se zvláštními vchody je sedm, že celý byt opatřen je nábytkem, že bydlí tam stěžovatel se synem a dcerou; z celého bytu pak že používá se čtyř pokojů pro závod dcery stěžovatelovy (modistky), jednoho pokoje jako kanceláře, jednoho pro ošetřovatelku stěžovatelovu a zbývajících čtyř pokojů s příslušenstvím jako rodinného bytu. Byt najala dcera stěžovatelova v roce 1912 a dle jejího přání upuštěno bylo od původního plánu dvou bytů a vyhověno jejímu přání na zřízení jednoho bytu, což bylo magistrátem schváleno. Dcera stěžovatelova zaměstnává 14 pracovních sil.

Usnesením senátu ze dne 5. září 1919 (doručeným stěžovateli dne 1. října 1919) zabráno dle § 6, č. 8 nař. z 22. ledna 1919 č. 38 sb. zák. a nař. z bytu toho obývaného třemi osobami čtyři pokoje, 1 pokoj pro služebné a kloset, poněvadž prokázáno, že místnosti ty jsou přespočetné. (K provozování obchodu ponechány tři místnosti). Byt bude převzat dne 26. září 1919.

Proti rozhodnutí tomu podal stěžovatel rozklad, jejž žalovaný úřad nevzal na vědomí.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nejvyšší správní soud takto:

Jde o zabrání přespočetných místností po rozumu § 6, č. 8 cit. nař. Dle zprávy o prohlídce bytu souhlasící s udáním strany používá se pěti místností k provozování živnosti dcery stěžovatelovy a to čtyř pro závod a jednoho pokoje jako kanceláře.

Dle § 3 cit. nař. místnosti tyto nepokládají se za místnosti obytné a nelze k nim tudíž hleděti, pokud jde o stanovení počtu místností přespočetných, aniž by žalovanému úřadu vyhraženo bylo právo zkoumati a rozhodovati, zda a pokud místnosti k provozování živnosti výhradně a skutečně používaných k provozování tomu jest třeba. Avšak i když žalovaný úřad se pokládal k rozhodování tomu za oprávněna, neodpovídal jeho výrok zákonu. V naříkaném rozhodnutí výslovně se uvádí, že k provozování obchodu ponechávají se tři místnosti. Poněvadž však zabrány byly čtyři, zbývaly by stěžovateli k obývání tři místnosti, tedy méně, než na kolik by vzhledem k tomu, že tam bydlí s dcerou a synem, tedy tři osoby, podle § 3, č. 8, cit. nař. měl nárok, nehledí-li se ani k okolnosti

žalovaným úřadem zjištěné, že stěžovatel má očetřovatelku, jejíž trvalou přítomnost v okolí jeho vyžaduje povaha jeho choroby a která obývá taktéž jeden pokoj, a již proto nelze považovati za osobu služebnou, jež by se po rozumu § 3 cit. nař. nečítala.

Odporuje tudíž rozhodnutí, jímž čtyři místnosti zabrány byly, zákonu, pročež slušelo je dle § 7 zák. o správním soudu zrušiti. K okolnosti, zda nájemcem je stěžovatel nebo jeho dcera, nejvyšší správní soud nehleděl, když zástupce stěžovatelův při veřejném líčení přiznal, že stěžovatel je majitelem bytu toho.

Č. 275.

Právo volební do obcí: * Z námitek proti volbě dle § 54 zák. ze dne 31. ledna 1919 č. 75 sb. z. a n. nejsou vyloučeny námitky týkající se volitelnosti osob zvolených. K rozhodování o nich jest výlučně povolán politický úřad II. stolice.

(Nález ze dne 20. prosince 1919 č. 6798.)

Věc: Bartoloměj Hucl a spol. v Radobčicích proti okresní správě politické v Plzni (za súčastněnou stranu Martina Sedláka adv. Dr. Leopold Langer z Prahy) stran volby do obecního zastupitelstva v Radobčicích.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se jako nezákonné.

Důvody: Stěžovatelé oznámili okresní politické správě v Plzni, že Martin Sedlák, jenž byl zvolen za člena obecního zastupitelstva v Radobčicích, jest nevolitelný, jelikož přerušil pobyt v obci a zdržoval se od měsíce července 1918 do listopadu 1918 v obci Černicích.

Okresní politická správa zamítla námitky proti volitelnosti Martina Sedláka vzhledem k ustanovení § 53 zákona ze dne 31. ledna 1919 čís. 75 sb. z. a n. a opírajíc se o ustanovení § 1 téhož zákona jako neodůvodněné, poněvadž pobyt Martina Sedláka v obci Radobčicích se nepřetrhl, odcházel-li ke své ženě do Černic, odkudž ona pochází, nemoha se s ní usídliti ihned u své matky v Radobčicích, ježto tím nevzdal se úmyslu změniti (správně podržeti) bydliště své v Radobčicích.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto usnesení podané, řídil se nejvyšší správní soud těmito úvahami:

Předpisy hlavy sedmé zákona ze dne 31. ledna 1919 č. 75 sb. z. a n. jednající o opravném řízení, rozeznávají mezi úřední opravou výsledku volby, byla-li zvolena osoba nevolitelná (§ 53), a opravou voleb na námitky proti volbě podané oprávněným voličem (§ 54). Opravu výsledku voleb ukládá § 53 dohlédacímu úřadu, kterým jest dle § 69 1. c. úřad politický obci přímo nadřízený.

Ten má přezkoumati, zdali nebyly zvoleny osoby nevolitelné, a stalo-li se tak, prohlásí volbu osoby nevolitelné za neplatnou a rozhodne, kdo místo ní jest zvolen. Tato činnost dohlédacího úřadu podle přirozené povahy dozorčí moci, ze které plyne, nepředpokládá podání námitek ze středu voličů a není na podání námitek vázána, nýbrž nastává z povinnosti úřední.